Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2019. gada 5. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Eiropas Savienības preču zīme – Regula (EK) Nr. 207/2009 – 97. panta 5. punkts – Jurisdikcija – Prasība par preču zīmes pārkāpumu – Dalībvalsts, kuras teritorijā "pārkāpums noticis", tiesu jurisdikcija – Tīmekļa vietnē un plašsaziņas līdzekļu platformās pausta reklāma un pārdošanas piedāvājumi

Lietā C-172/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apelācijas tiesa (Anglija un Velsa) (Civillietu palāta), Apvienotā Karaliste) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 12. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 5. martā, tiesvedībā

AMS Neve Ltd,

Barnett Waddingham Trustees,

Mark Crabtree

pret

Heritage Audio SL,

Pedro Rodríguez Arribas,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*], tiesneši K. Likurgs [*C. Lycourgos*], E. Juhāss [*E. Juhász*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents) un I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*],

ģenerāladvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretāre: L. Karasko Marko [*L. Carrasco Marco*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 17. janvāra tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *AMS Neve Ltd*, *Barnett Waddingham Trustees* un *M. Crabtree* vārdā – *M. McGuirk* un *E. Cronan*, *solicitors*, kā arī *J. Moss*, *barrister*,

– *Heritage Audio SL* un *P. Rodríguez Arribas* vārdā – *A. Stone* un *R. Crozier*, *solicitors*, kā arī *J. Reid*, *barrister*,

– Vācijas valdības vārdā – sākotnēji *T. Henze*, *M. Hellmann* un *J. Techert*, vēlāk – *M. Hellmann* un *J. Techert*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *J. Samnadda*, kā arī *É. Gippini Fournier* un *M. Wilderspin*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2019. gada 28. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par [Eiropas Savienības] preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.) 97. panta 5. punkta interpretāciju.

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedības, kurā *AMS Neve Ltd*, *Barnett Waddingham Trustees* (turpmāk tekstā – "*BW Trustees*") un *Mark Crabtree* vēršas pret *Heritage Audio SL* un *Pedro Rodríguez Arribas* saistībā ar prasību par preču zīmes pārkāpumu, kurš izriet no apgalvota tiesību, kuras ir piešķirtas tostarp ar Eiropas Savienības preču zīmi, pārkāpuma, ietvaros.

Atbilstošās tiesību normas

3 Regula Nr. 207/2009, ar kuru tikusi atcelta un aizstāta Padomes Regula (EK) Nr. 40/94 (1993. gada 20. decembris) par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), tika grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/2424 (2015. gada 16. decembris) (OV 2015, L 341, 21. lpp.), kura ir stājusies spēkā 2016. gada 23. martā. Pēc tam no 2017. gada 1. oktobra tā savukārt tika atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.). Tomēr, ņemot vērā datumu, kad pamatlietā tika celta prasība par preču zīmes pārkāpumu, šis līgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir izvērtējams, ņemot vērā Regulu Nr. 207/2009 tās sākotnējā redakcijā.

4 Regulas Nr. 207/2009 17. apsvērumā bija noteikts:

"Būtu jāizvairās no pretrunīgiem spriedumiem attiecībā uz prasībām, kurās iesaistītas tās pašas puses un kuras attiecas uz tām pašām darbībām, un kuras celtas par [Eiropas Savienības] preču zīmēm un paralēlām valstu preču zīmēm. [..]"

5 Šīs regulas 9. panta 1. un 2. punktā bija noteikts:

"1. [Eiropas Savienības] preču zīme piešķir tās īpašniekam uz to ekskluzīvas tiesības. Īpašniekam ir tiesības aizliegt visām trešajām personām bez viņa piekrišanas darījumos izmantot:

a) apzīmējumu, kas ir identisks [Eiropas Savienības] preču zīmei attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski tiem, attiecībā uz ko ir reģistrēta [Eiropas Savienības] preču zīme;

b) jebkādu apzīmējumu, kurš tā identiskuma vai līdzības [Eiropas Savienības] preču zīmei dēļ un [Eiropas Savienības] preču zīmes [un apzīmējuma] aptverto preču vai pakalpojumu [..] identiskuma vai līdzības dēļ varētu maldināt sabiedrību [radīt sabiedrībai sajaukšanas iespēju]; iespēja maldināt ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi [sajaukšanas iespēja ietver asociāciju ar agrāko preču zīmi iespēju];

[..]

2. Atbilstoši 1. punktam, cita starpā, var aizliegt:

[..]

b) piedāvāt preces, laižot tās apgrozībā [..] ar šo apzīmējumu [..];

[..]

d) izmantot apzīmējumu [..] sludinājumos [reklāmā]."

6 Regulas Nr. 207/2009 94. pantā bija paredzēts:

"1. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, lietu izskatīšanas procesiem attiecībā uz [Eiropas Savienības] preču zīmēm un pieteikumiem par [Eiropas Savienības] preču zīmēm, kā arī lietu izskatīšanas procesiem attiecībā uz vienlaicīgām un secīgām darbībām attiecībā uz [Eiropas Savienības] preču zīmēm un valstu preču zīmēm piemēro [Padomes] Regulas (EK) Nr. 44/2001 [(2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.)] noteikumus.

2. Attiecībā uz lietu izskatīšanas procesiem attiecībā uz 96. pantā minētajām prasībām:

a) nepiemēro Regulas (EK) Nr. 44/2001 2. un 4. pantu, 5. panta 1., 3., 4. un 5. punktu un 31. pantu;

[..]."

7 Šīs regulas 95. panta 1. punktā bija paredzēts:

"Dalībvalstis nosaka savā teritorijā cik iespējams ierobežotu skaitu valsts pirmās un otrās instances tiesu un tribunālu, turpmāk "[Eiropas Savienības] preču zīmju tiesas", kas veic funkcijas, kas tām piešķirtas ar šo regulu."

8 Minētās regulas 96. pantā bija noteikts:

"[Eiropas Savienības] preču zīmju tiesām ir izņēmuma piekritība attiecībā uz:

a) visām prasībām sakarā ar pārkāpumiem un, ja to atļauj valsts likums, prasībām sakarā ar pārkāpuma draudiem attiecībā uz [Eiropas Savienības] preču zīmēm;

[..]."

9 Šīs direktīvas 97. pantā bija noteikts:

"1. Atbilstīgi šīs regulas, kā arī Regulas (EK) Nr. 44/2001 noteikumiem, kas piemērojami, ievērojot 94. pantu, lietas izskatīšanas procesus attiecībā uz 96. pantā minētajām prasībām ceļ tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas atbildētāja pastāvīgā dzīvesvieta vai, ja atbildētājam nav pastāvīgās dzīvesvietas nevienā dalībvalstī, tajā dalībvalstī, kur atrodas tā uzņēmums.

[..]

5. Lietas izskatīšanas procesus attiecībā uz 96. pantā minētajām prasībām, izņemot prasības par paziņošanu, ka [Eiropas Savienības] preču zīmes pārkāpuma nav, var uzsākt arī tās dalībvalsts tiesās, kurā pārkāpums noticis vai draudējis notikt [..]."

10 Regulas Nr. 207/2009 98. pantā bija paredzēts:

"1. [Eiropas Savienības] preču zīmju tiesai, kuras piekritība pamatojas uz 97. panta 1. līdz 4. punktu, ir piekritība attiecībā uz:

a) pārkāpumiem, kas izdarīti vai draudējuši notikt jebkuras dalībvalsts teritorijā;

[..]

2. [Eiropas Savienības] preču zīmju tiesai, kuras piekritība pamatojas uz 97. panta 5. punktu, ir piekritība tikai attiecībā uz darbībām, kuras notikušas vai draudējušas notikt tās dalībvalsts teritorijā, kurā šī tiesa atrodas."

11 Regulas Nr. 207/2009 109. panta 1. punktā bija noteikts:

"Ja prasības par pārkāpumiem ietver to pašu prasības priekšmetu un starp tām pašām pusēm un tās celtas dažādu dalībvalstu tiesās, no kurām viena ir iesniegta attiecībā uz [Eiropas Savienības] preču zīmi un otra – attiecībā uz valsts preču zīmi:

a) tā tiesa, kura nav uzsākusi lietas izskatīšanu pirmā, pēc savas iniciatīvas atsakās no piekritības par labu šai otrai tiesai, ja attiecīgās preču zīmes ir identiskas un derīgas attiecībā uz identiskām precēm vai pakalpojumiem. Tiesa, kurai vajadzētu atteikties no piekritības, var lietas izskatīšanu apturēt, ja tiek apstrīdēta otras tiesas piekritība;

b) tā tiesa, kura nav uzsākusi lietas izskatīšanu pirmā, var apturēt lietas izskatīšanu, ja attiecīgās preču zīmes ir identiskas un derīgas attiecībā uz identiskām precēm vai pakalpojumiem un ja attiecīgās preču zīmes ir līdzīgas un derīgas attiecībā uz identiskām vai līdzīgām precēm vai pakalpojumiem."

12 Regulas Nr. 207/2009 9., 94.–98. un 109. panta formulējums būtībā ir pārņemts Regulas 2017/1001 9., 122.–126. un 136. pantā. Regulas 2017/1001 125. panta 5. punkts atbilst Regulas Nr. 207/2009 97. panta 5. punktam un Regulas Nr. 40/94 93. panta 5. punktam.

13 Regula Nr. 44/2001, uz kuru ir veikta atsauce Regulas Nr. 207/2009 94. un 97. pantā, ir aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.). Atbilstoši pēdējās minētās regulas 66. panta 1. punktam šo regulu "piemēro tikai tiesvedībā, kura uzsākta, publiskiem aktiem, kas oficiāli sastādīti vai reģistrēti, un tiesu izlīgumiem, kuri apstiprināti vai noslēgti 2015. gada 10. janvārī vai pēc tam".

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

14 *AMS Neve* ir Apvienotajā Karalistē dibināta sabiedrība, kas ražo un pārdod audio iekārtas. *BW Trustees*, kas arī ir dibināta Apvienotajā Karalistē, pārvalda *AMS Neve* vadītāju pensiju sistēmu. *M. Crabtree* ir *AMS Neve* direktors.

15 *Heritage Audio* ir Spānijā dibināta sabiedrība, kas tirgo audio iekārtas. *P. Rodríguez Arribas*, kura dzīvesvieta ir Spānijā, ir *Heritage Audio* vienīgais direktors.

16 2015. gada 15. oktobrī *AMS Neve*, *BW Trustees* un *M. Crabtree* cēla prasību *Intellectual Property and Enterprise Court* (Intelektuālā īpašuma un komerclietu tiesa, Apvienotā Karaliste) pret *Heritage Audio* un *P. Rodríguez Arribas* par Eiropas Savienības preču zīmes, kura pieder *BW Trustees* un *M. Crabtree* un kuras izmantošanai *AMS Neve* ir izņēmuma licence, pārkāpumu.

17 To prasība attiecas arī uz divu Apvienotajā Karalistē reģistrētu preču zīmju, kuras tāpat pieder *BW Trustees* un *M. Crabtree*, apgalvotu pārkāpumu.

18 Norādīto Eiropas Savienības preču zīmi veido skaitlis 1073, un tā ir reģistrēta attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē pārskatītā un grozītā 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīguma par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām izpratnē. Attiecīgās preces tostarp atbilst šādam aprakstam: "skaņas ierakstīšanas, miksēšanas un apstrādes ierakstu studijās aprīkojums".

19 Atbildētājiem pamatlietā tiek pārmests, ka tie esot piedāvājuši pārdošanai patērētājiem Apvienotajā Karalistē *AMS Neve* preču imitācijas, uz kurām ir norādīts apzīmējums, kas ir identisks vai līdzīgs minētajai Eiropas Savienības preču zīmei un minētajām valsts preču zīmēm, vai kuras atsaucas uz šo apzīmējumu, un ka tie esot reklamējuši šīs preces.

20 Lai pamatotu savu prasību, prasītāji pamatlietā iesniedza dokumentus, tostarp it īpaši *Heritage Audio* tīmekļa vietnes un tās *Facebook* un *Twitter* kontu saturu, rēķinu, ko *Heritage Audio* izdevusi privātpersonai, kura dzīvo Apvienotajā Karalistē, kā arī elektroniskā pasta vēstuļu apmaiņu starp *Heritage Audio* un Apvienotajā Karalistē dibinātu personu par iespējamām audio iekārtu piegādēm.

21 Prasītāji pamatlietā tostarp iesniedza ekrāna izdrukas no šīs tīmekļa vietnes, kurās ir parādīti audio iekārtu ar apzīmējumu, kas ir identisks vai līdzīgs minētajai Eiropas Savienības preču zīmei, pārdošanas piedāvājumi. Viņi uzsvēra faktu, ka šie piedāvājumi ir izteikti angļu valodā un ka [šīs

vietnes] sadaļā ar nosaukumu "where to buy" ("kur var nopirkt") ir uzskaitīti izplatītāji dažādās valstīs, ieskaitot Apvienoto Karalisti. Turklāt no vispārējiem pārdošanas nosacījumiem izrietot, ka *Heritage Audio* pieņem pasūtījumus no jebkuras Eiropas Savienības dalībvalsts.

22 Atbildētāji pamatlietā izvirzīja iebildi par tiesas, kurā ir celta prasība, jurisdikcijas neesamību.

23 Neizslēdzot, ka *Heritage Audio* preces Apvienotajā Karalistē varētu tikt iegādātas ar citu sabiedrību starpniecību, tie apgalvo, ka tie paši neesot ne īstenojuši reklāmu Apvienotajā Karalistē, ne veikuši tirdzniecību šajā dalībvalstī. Turklāt tie norāda, ka tie nekad neesot izraudzījuši izplatītāju Apvienotajai Karalistei. Visbeidzot, tie apgalvo, ka informācija, kas ir redzama *Heritage Audio* tīmekļa vietnē un platformās, uz kurām atsaucas prasītāji pamatlietā, jau laikposmā, uz kuru attiecas prasība par preču zīmes pārkāpumu, esot bijusi novecojusi un tāpēc tā neesot jāņem vērā.

24 Ar 2016. gada 18. oktobra spriedumu *Intellectual Property and Enterprise Court* (Intelektuālā īpašuma un komerclietu tiesa) konstatēja, ka tai nav jurisdikcijas izskatīt šo prasību par preču zīmes pārkāpumu, ciktāl tā ir balstīta uz attiecīgo Eiropas Savienības preču zīmi.

25 Tā norādīja, ka prasītāji pamatlietā ir snieguši norādes, ar kurām var tikt pierādīts, ka *Heritage Audio* tīmekļa vietne bija paredzēta tostarp Apvienotajai Karalistei. Turklāt tā uzskatīja, ka strīda fakti ļauj tai konstatēt, ka *P. Rodríguez Arribas* ir solidāri atbildīgs par *Heritage Audio* rīcību un ka Apvienotās Karalistes tiesām ir jurisdikcija to izskatīt, ciktāl tiesvedība attiecas uz intelektuālā īpašuma valsts līmeņa tiesību aizsardzību.

26 *Intellectual Property and Enterprise Court* (Intelektuālā īpašuma un komerclietu tiesa) turpretim uzskatīja, ka uz minēto strīdu, ciktāl tas attiecas uz Eiropas Savienības preču zīmes pārkāpumu, saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 97. panta 1. punktu ir attiecināma tās dalībvalsts tiesu jurisdikcija, kuras teritorijā ir atbildētāja domicils, kas šajā gadījumā ir Spānijas Karaliste. Šī tiesa precizēja, ka Spānijas tiesu jurisdikcija izriet arī no 97. panta 5. punkta, saskaņā ar kuru prasības par preču zīmes pārkāpumu var tikt celtas arī tās dalībvalsts tiesā, kurā pārkāpums ir noticis.

27 Saistībā ar šo pēdējo minēto apstākli *Intellectual Property and Enterprise Court* (Intelektuālā īpašuma un komerclietu tiesa) uzskatīja, ka tiesa, kurai ir teritoriālā jurisdikcija izskatīt prasību, ko preču zīmes īpašnieks ir cēlis pret trešo personu, kura ir izmantojusi šai preču zīmei identiskus vai līdzīgus apzīmējumus reklāmā un pārdošanas piedāvājumos tīmekļa vietnē vai plašsaziņas līdzekļu platformās, ir tās vietas tiesa, kur trešā persona ir pieņēmusi lēmumu īstenot savu reklāmu un piedāvāt pārdošanai savas preces šajā tīmekļa vietnē vai šajās platformās un ir veikusi pasākumus šī lēmuma īstenošanai.

28 Atbildētāji pamatlietā iesniedza apelācijas sūdzību par šo spriedumu *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apelācijas tiesa (Anglija un Velsa) (Civillietu palāta), Apvienotā Karaliste).

29 Iesniedzējtiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa, kas savā spriedumā ir minējusi noteiktus Tiesas spriedumus, tādus kā 2012. gada 19. aprīļa spriedums *Wintersteiger* (C-523/10, EU:C:2012:220) un 2014. gada 5. jūnija spriedums *Coty Germany* (C-360/12, EU:C:2014:1318), ir nepareizi interpretējusi šos spriedumus un Tiesas judikatūru kopumā.

30 Iesniedzējtiesa uzskata, ka šādas interpretācijas rezultātā būtībā būtu jāsecina, ka "dalībvalsts, kurā pārkāpums noticis" Regulas Nr. 207/2009 97. panta 5. punkta izpratnē, ir dalībvalsts, kuras teritorijā atbildētājs ir organizējis savu tīmekļa vietni un savus plašsaziņas līdzekļu kontus. Tomēr

no šīs tiesību normas formulējuma, mērķa un konteksta izrietot, ka tajā minētā dalībvalsts teritorija ir teritorija, kurā rezidē patērētāji vai komersanti, kuriem ir paredzēta reklāma un pārdošanas piedāvājumi.

31 Iesniedzējtiesa piebilst, ka *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa, Vācija) savā 2017. gada 9. novembra spriedumā, kas tiek saukts par "Parfummarken" (I ZR 164/16), ir nospriedusi, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II) (OV 2007, L 199, 40. lpp.), 8. panta 2. punktā norādītās frāzes "tās valsts tiesību akti, kurā izdarīts pārkāpums" interpretācija, kura ir sniegta 2017. gada 27. septembra spriedumā *Nintendo* (C-24/16 un C-25/16, EU:C:2017:724), ir piemērojama Regulas Nr. 207/2009 97. panta 5. punktam. Tomēr iesniedzējtiesa šaubās par šo minētās Vācijas tiesas veikto interpretāciju.

32 Šajos apstākļos *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apelācijas tiesa (Anglija un Velsa) (Civillietu palāta)) nolēma apturēt tiesvedību un, savā lēmumā precizējot, ka šis jautājums attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 97. panta 5. punkta interpretāciju, uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai apstākļos, kad uzņēmums, kurš ir dibināts un kura domicils atrodas A dalībvalstī, šajā teritorijā ir veicis pasākumus, lai tīmekļa vietnē, kas ir paredzēta komersantiem un patērētājiem B dalībvalstī, reklamētu un piedāvātu pārdošanai preces ar apzīmējumu, kas ir identisks Eiropas Savienības preču zīmei,

i) Eiropas Savienības preču zīmju tiesai, kas atrodas B dalībvalstī, ir jurisdikcija izskatīt prasību par Eiropas Savienības preču zīmes pārkāpumu saistībā ar preču reklāmu un piedāvājumu pārdošanai šajā teritorijā?

ii) Ja tas tā nav, kādi citi kritēriji šai Eiropas Savienības preču zīmju tiesai ir jāņem vērā, nosakot, vai tai ir jurisdikcija izskatīt šo prasību?

iii) Tiktāl, ciktāl no atbildes uz ii) jautājumu izriet, ka Eiropas Savienības preču zīmju tiesai ir jāidentificē, vai uzņēmums ir īstenojis aktīvus pasākumus B dalībvalstī, kādi kritēriji ir jāņem vērā, nosakot, vai uzņēmums ir īstenojis šādus aktīvus pasākumus?"

Par prejudiciālo jautājumu

33 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Regulas Nr. 207/2009 97. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieks, kurš uzskata, ka ar to, ka trešā persona bez tā piekrišanas ir izmantojusi šai preču zīmei identisku apzīmējumu reklāmā un pārdošanas piedāvājumos, kas elektroniski ir pausti attiecībā uz precēm, kuras ir identiskas vai līdzīgas tām, attiecībā uz kurām minētā preču zīme ir reģistrēta, tam ir nodarīts kaitējums, var celt prasību par preču zīmes pārkāpumu pret šo trešo personu tās dalībvalsts Eiropas Savienības preču zīmju tiesā, kuras teritorijā atrodas patērētāji un komersanti, uz kuriem ir vērsta šī reklāma vai šie pārdošanas piedāvājumi, neraugoties uz to, ka šī trešā persona citā dalībvalstī ir pieņēmusi lēmumus un ir īstenojusi pasākumus saistībā ar šo elektronisko paušanu.

34 Vispirms ir jāatgādina, ka, neraugoties uz principu, ka Regula Nr. 44/2001 un, sākot no 2015. gada 10. janvāra, Regula Nr. 1215/2012 ir piemērojamas tiesvedībām par Eiropas Savienības preču zīmi, Regulas Nr. 207/2009 94. panta 2. punktā, it īpaši saistībā ar prasībām par šādas preču zīmes

pārkāpumu, ir izslēgta noteiktu Regulas Nr. 44/2001 tiesību normu, tādu kā noteikumi, kas ir iekļauti pēdējās minētās regulas 2. un 4. pantā, kā arī 5. panta 3. punktā, piemērošana. Ņemot vērā šo izslēgšanu, Regulas Nr. 207/2009 95. panta 1. punktā paredzēto Eiropas Savienības preču zīmju tiesu jurisdikcija izskatīt prasības par Eiropas Savienības preču zīmes pārkāpumu izriet no Regulā Nr. 207/2009 tieši paredzētajiem noteikumiem un tie attiecībā pret Regulā Nr. 44/2001 paredzētajiem noteikumiem ir *lex specialis* (spriedumi, 2014. gada 5. jūnijs, *Coty Germany*, C-360/12, EU:C:2014:1318, 26. un 27. punkts, kā arī 2017. gada 18. maijs, *Hummel Holding*, C-617/15, EU:C:2017:390, 26. punkts).

35 Turpretim, runājot par valsts preču zīmēm, ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2008, L 299, 25. lpp.), netika paredzēti īpaši noteikumi tiesu jurisdikcijas jomā. Tas pats attiecas uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/2436 (2015. gada 16. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2015, L 336, 1. lpp.), ar kuru, sākot no 2019. gada 15. janvāra, tika atcelta un aizstāta Direktīva 2008/95.

36 Līdz ar to, tādai prasībai par preču zīmes pārkāpumu kā tā, kuru prasītāji pamatlietā ir cēluši 2015. gada 15. oktobrī, tiktāl, ciktāl tā attiecas uz valsts preču zīmēm, ir piemērojami Regulā Nr. 1215/2012 paredzētie noteikumi par jurisdikciju un, ciktāl tā attiecas uz Eiropas Savienības preču zīmi, Regulā Nr. 207/2009 paredzētie noteikumi par jurisdikciju.

37 Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 97. panta 1. punktu, ja atbildētājam ir domicils kādā dalībvalstī, prasītājs ceļ prasību šīs valsts tiesās.

38 Vienlaikus šī panta 5. punktā ir noteikts, ka prasītājs var celt prasību "arī" tās dalībvalsts tiesās, "kurā pārkāpums noticis vai draudējis notikt".

39 Šīs regulas 98. panta 1. punktā ir precizēts, ka, ja prasība Eiropas Savienības preču zīmju tiesā ir celta saskaņā ar minētās regulas 97. panta 1. punktu, tai ir jurisdikcija lemt par pārkāpumiem, kas izdarīti vai draudējuši notikt jebkuras dalībvalsts teritorijā, un tā 2. punktā ir noteikts, ka, ja prasība šādā tiesā ir celta saskaņā ar šīs regulas 97. panta 5. punktu, tā var lemt tikai par faktiem, kas ir notikuši vai draudējuši notikt tās dalībvalsts teritorijā, kurā šī tiesa atrodas.

40 No šīs nošķiršanas izriet, ka prasītājs atkarībā no tā, vai prasību par preču zīmes pārkāpumu tas izvēlas celt Eiropas Savienības preču zīmju tiesā atbildētāja dzīvesvietā vai šādā tiesā teritorijā, kurā preču zīmes pārkāpuma fakts ir noticis vai draudējis notikt, nosaka iesaistītās tiesas teritoriālās jurisdikcijas apjomu. Proti, ja prasība par preču zīmes pārkāpumu ir balstīta uz 97. panta 1. punktu, tā potenciāli attiecas uz preču zīmes pārkāpumiem, kas izdarīti visā Savienības teritorijā, savukārt, ja tā ir balstīta uz minētā panta 5. punktu, tā attiecas tikai uz preču zīmes pārkāpumiem, kas ir notikuši vai draudējuši notikt tikai vienas dalībvalsts teritorijā, proti, tās, kurā atrodas iesaistītā tiesa.

41 Prasītājam piešķirtā iespēja izvēlēties vienu vai otru pamatu, kas izriet no partikulas "arī" izmantojuma Regulas Nr. 207/2009 97. panta 5. punktā, nevar tikt saprasta tādējādi, ka saistībā ar vieniem un tiem pašiem preču zīmes pārkāpuma faktiem prasītājs varētu kumulēt prasības, kas ir pamatotas ar šī panta 1. un 5. punktu, bet, kā ģenerāladvokāts ir norādījis savu secinājumu 31. punktā, tikai pauž minētajā 5. punktā norādītās tiesas alternatīvo raksturu attiecībā pret minētā panta citos punktos norādītajām tiesām.

42 Paredzot šādu alternatīvu tiesu un Regulas Nr. 207/2009 98. panta 2. punktā norobežojot šai tiesai piesaistīto teritoriālo jurisdikciju, Savienības likumdevējs ļauj Eiropas Savienības preču zīmes īpašniekam, ja tas to vēlas, celt mērķorientētas prasības, no kurām katra attiecas uz preču zīmes pārkāpumiem, kas ir izdarīti tikai vienas dalībvalsts teritorijā. Kā Tiesa jau ir norādījusi, ja vairākas prasības par preču zīmes pārkāpumu starp tām pašām pusēm ir saistītas ar vienas un tās pašas preču zīmes izmantošanu, bet neattiecas uz vienu un to pašu teritoriju, tām nav viena un tā paša priekšmeta un tāpēc uz tām neattiecas *lis pendens* noteikumi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 19. oktobris, *Merck*, C-231/16, EU:C:2017:771, 42. punkts). Tādējādi šādos apstākļos iesaistītas dažādu dalībvalstu tiesas nevar pasludināt "pretrunīgus spriedumus" Regulas 207/2009 17. apsvēruma izpratnē, jo prasītāja celtās prasības attiecas uz dažādām teritorijām.

43 Šo apstākļu gaismā ir jāatbild uz iesniedzējtiesas jautājumiem attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 97. panta 5. punktā minēto vārdu "dalībvalsts [teritorija], kurā pārkāpums noticis" piemērošanas jomu.

44 Izskatot lūgumu interpretēt Regulas Nr. 40/94 93. panta 5. punktu, Tiesa ir norādījusi, ka šajos vārdos paustais jurisdikcijas kritērijs attiecas uz aktīvu iespējama preču zīmes pārkāpuma izdarītāja rīcību (spriedums, 2014. gada 5. jūnijs, *Coty Germany*, C-360/12, EU:C:2014:1318, 34. punkts).

45 Tiesa no tā ir secinājusi, ka gadījumā, kad vienas dalībvalsts teritorijā ir notikusi viltotas preces pārdošana un piegāde, kam sekojusi tālākpārdošana, ko veicis attiecīgais pircējs, otrā dalībvalstī, kuras teritorijā sākotnējais pārdevējs pats nav rīkojies, šis kritērijs neļauj noteikt pēdējās minētās dalībvalsts Eiropas Savienības preču zīmju tiesas jurisdikciju izskatīt prasību par preču zīmes pārkāpumu, kas ir vērsta pret sākotnējo pārdevēju. Šāda jurisdikcija būtu balstīta uz šī sākotnējā pārdevēja izdarītā preču zīmes pārkāpuma sekām, nevis uz tā apgalvoto nelikumīgo darbību, un tas būtu pretrunā vārdiem "dalībvalsts [teritorija], kurā pārkāpums noticis" (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 5. jūnijs, *Coty Germany*, C-360/12, EU:C:2014:1318, 34., 37. un 38. punkts).

46 Saskaņā ar šo judikatūru un šī sprieduma 40.–42. punktā atgādinātajiem apstākļiem Eiropas Savienības preču zīmju tiesai, kurā ir celta prasība par preču zīmes pārkāpumu saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 97. panta 5. punktu, ja tai ir pamats pārbaudīt savu jurisdikciju, lai lemtu par pārkāpuma esamību dalībvalsts teritorijā, kurā tā atrodas, ir jāpārliecinās, ka atbildētājam pārmestās darbības ir izdarītas šajā teritorijā.

47 Ja atbildētājam pārmestās darbības veido ar elektroniskiem līdzekļiem pausta reklāma un pārdošanas piedāvājumi attiecībā uz precēm, uz kurām bez Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieka piekrišanas ir norādīts šai preču zīmei identisks vai līdzīgs apzīmējums, tad, kā tas izriet no 2011. gada 12. jūlija sprieduma *L'Oréal* u.c. (C-324/09, EU:C:2011:474) 63. punkta, ir uzskatāms, ka šīs darbības, uz kurām attiecas Regulas Nr. 207/2009 9. panta 2. punkta b) un d) apakšpunkts, ir veiktas teritorijā, kurā atrodas patērētāji vai komersanti, kuriem ir paredzēta šī reklāma un šie pārdošanas piedāvājumi, neatkarīgi no tā, ka atbildētājs atrodas citā teritorijā, ka elektroniskā tīkla serveris, kuru tas izmanto, atrodas citā teritorijā vai ka preces, uz kurām attiecas minētā reklāma un piedāvājumi, atrodas citā teritorijā.

48 Proti, kā izriet no minētā sprieduma tā paša punkta, ir jābūt novērstam tam, ka trešās personas, kas attiecībā uz Savienības patērētājiem vērš reklāmu un pārdošanas piedāvājumus, izmantojot apzīmējumu, kas ir identisks vai līdzīgs Eiropas Savienības preču zīmei, attiecībā uz precēm, kas

ir identiskas vai līdzīgas tām, attiecībā uz kurām šī preču zīme ir reģistrēta, varētu izvairīties no Regulas Nr. 207/2009 9. panta piemērošanas un tātad apdraudēt tā lietderīgo iedarbību, norādīdamas uz to, ka šī reklāma un šie piedāvājumi ir izvietoti tiešsaistē ārpus Savienības.

49 Analoģiski ir jābūt novērstam tam, ka trešā persona, kas bez Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieka piekrišanas šai preču zīmei identisku vai līdzīgu apzīmējumu ir izmantojusi attiecībā uz precēm, kas ir identiskas vai līdzīgas tām, attiecībā uz kurām preču zīme ir reģistrēta, varētu izvairīties no Regulas Nr. 207/2009 97. panta 5. punkta piemērošanas un tātad apdraudēt šīs normas lietderīgo iedarbību, norādot uz šīs reklāmas un šo piedāvājumu ievietošanas tiešsaistē vietu, lai izslēgtu ikvienas tādas tiesas jurisdikciju, kas nav šīs vietas un [minētās personas] domicila vietas tiesa.

50 Ja Regulas Nr. 207/2009 97. panta 5. punktā norādītie vārdi "dalībvalsts [teritorija], kurā pārkāpums noticis", būtu jāinterpretē tādējādi, ka tie attiecas uz dalībvalsti, kuras teritorijā minēto komerciālo darbību autors ir organizējis savu tīmekļa vietni un uzsācis savas reklāmas un savu pārdošanas piedāvājumu paušanu, Savienībā esošajiem pārkāpējiem, kas veic darbību elektroniski un kas vēlas novērst Eiropas Savienības preču zīmju, kuras ir pārkāptas, īpašnieku iespēju izmantot alternatīvu jurisdikciju, pietiktu ar to, ka tie panāk ievietošanas tiešsaistē teritorijas atbilstību to domicila teritorijai. Šādā veidā situācijā, ja reklāma un piedāvājumi būtu paredzēti patērētājiem citās dalībvalstīs, minētajam 97. panta 5. punktam tiktu liegta jebkāda alternatīva piemērošanas joma attiecībā pret šī panta 1. punktā paredzēto jurisdikcijas noteikumu.

51 Vārdu "dalībvalsts [teritorija], kurā pārkāpums noticis" interpretācija tādā nozīmē, ka tie attiektos uz vietu, kurā atbildētājs ir pieņēmis lēmumus un veicis tehniskus pasākumus, lai uzsāktu paušanu tīmeklī, būtu vēl jo vairāk neatbilstoša tāpēc, ka daudzos gadījumos prasītājam varētu izrādīties pārmērīgi grūti vai pat neiespējami noskaidrot šo vietu. Proti, atšķirībā no situācijām, kurās tiesvedība jau ir ierosināta, Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieka situāciju pirms prasības celšanas raksturo neiespējamība piespiest atbildētāju atklāt minēto vietu, jo šajā posmā nav iesaistīta neviena tiesa.

52 Lai saglabātu Savienības likumdevēja paredzētās alternatīvās jurisdikcijas lietderīgo iedarbību, ievērojot judikatūru, saskaņā ar kuru Savienības tiesību normas teksts, kurā nav iekļauta neviena tieša norāde uz dalībvalstu tiesībām, lai noteiktu tās jēgu un tvērumu, ir jāinterpretē, ņemot vērā šīs tiesību normas kontekstu un ar tiesisko regulējumu, kurā tā ir iekļauta, sasniedzamo mērķi (skat. it īpaši spriedumus, 2014. gada 3. septembris, *Deckmyn* un *Vrijheidsfonds*, C-201/13, EU:C:2014:2132, 14. punkts, kā arī 2017. gada 18. maijs, *Hummel Holding*, C-617/15, EU:C:2017:390, 22. punkts), vārdiem "dalībvalsts [teritorija], kurā pārkāpums noticis" ir jāpiemēro interpretācija, kas būtu atbilstīga citām Regulas Nr. 207/2009 normām preču zīmes pārkāpuma jomā.

53 Šo normu starpā ir it īpaši šīs regulas 9. pants, kurā ir paredzēti preču zīmes pārkāpuma gadījumi, pret ko var iebilst Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieks.

54 Tādējādi vārds "pārkāpums" ir jāsaprot kā tāds, kas norāda uz šajā 9. pantā minētajām darbībām, pret kurām prasītājs iebilst atbildētājam, tādām kā šajā gadījumā – minētā panta 2. punkta b) un d) apakšpunktā norādītās darbības, ko veido reklāma un pārdošanas piedāvājumi ar apzīmējumu, kas ir identisks attiecīgajai preču zīmei, un šādas darbības ir uzskatāmas par tādām, kas ir "notikušas" teritorijā, kurā tie ir ieguvuši savu reklāmas un pārdošanas piedāvājumu raksturu, tas

ir, teritorijā, kurā komerciālais saturs faktiski ticis darīts pieejams patērētājiem un komersantiem, kuriem tas ir paredzēts. Savukārt jautājums par to, vai šī reklāma un šie piedāvājumi turpmāk ir bijuši pamats atbildētāja preču iegādei, nav būtisks.

55 Neskarot pārbaudi, kas ir jāveic iesniedzējtiesai, no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem un uzdotā jautājuma izriet, ka ar šajā tiesā celto prasību par preču zīmes pārkāpumu prasītāji pamatlietā vēršas pret reklāmu un pārdošanas piedāvājumiem, ko atbildētāji ir pauduši interneta vietnē un plašsaziņas līdzekļu platformās, tikai tiktāl, ciktāl šī reklāma un šie piedāvājumi ir bijuši paredzēti patērētājiem un/vai komersantiem Apvienotajā Karalistē.

56 Tādējādi tādos apstākļos, kādi pastāv pamatlietā, ja no prasītāju pamatlietā norādītā attiecīgās tīmekļa vietnes un platformu satura izriet, ka tajās iekļautā reklāma un pārdošanas piedāvājumi bija paredzēti patērētājiem vai komersantiem, kas atrodas Apvienotajā Karalistē, un bija tiem pilnībā pieejami, bet tas, ņemot vērā it īpaši šajā vietnē un šajās platformās norādītos precizējumus par attiecīgo preču piegādes ģeogrāfiskajām zonām, ir jāpārbauda valsts tiesai (spriedums, 2011. gada 12. jūlijs, *L'Oréal* u.c., C-324/09, EU:C:2011:474, 64. un 65. punkts), šiem prasītājiem, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 97. panta 5. punktu, ir iespēja celt savu prasību par preču zīmes pārkāpumu Apvienotās Karalistes tiesā, lai konstatētu Eiropas Savienības preču zīmes pārkāpumu šajā dalībvalstī.

57 Šo interpretāciju apstiprina tas, ka tās dalībvalsts Eiropas Savienības preču zīmju tiesas, kas ir patērētāju vai komersantu, kuriem šāda reklāma un šādi pārdošanas piedāvājumi ir adresēti, rezidences valsts, ir īpaši piemērotas, lai novērtētu, vai pastāv apgalvotais preču zīmes pārkāpums. 2012. gada 19. aprīļa sprieduma *Wintersteiger* (C-523/10, EU:C:2012:220) 28. un 29. punktā Tiesa jau ir ņēmusi vērā šo tuvuma faktoru, Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktā norādītos vārdus "vieta [..], kur iestājies [..] notikums, kas rada kaitējumu" interpretējot tādējādi, ka valsts preču zīmes īpašnieks var celt prasību par preču zīmes pārkāpumu tās dalībvalsts tiesā, kurā ir reģistrēta valsts preču zīme, jo šīs tiesas, ņemot vērā vērtējuma kritērijus preču zīmes pārkāpuma jomā, kas ir noteikti 2010. gada 23. marta spriedumā *Google France* un *Google* (no C-236/08 līdz C-238/08, EU:C:2010:159), kā arī 2011. gada 12. jūlija spriedumā *L'Oréal* u.c. (C-324/09, EU:C:2011:474), vislabāk var novērtēt, vai preču zīmei ir nodarīts kaitējums. Tās vietas tiesa, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu, ņemot vērā strīda tuvumu un vieglāku pierādījumu ieguvi, ir īpaši piemērota, lai pieņemtu nolēmumu (spriedums, 2017. gada 17. oktobris, *Bolagsupplysningen* un *Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

58 Regulas Nr. 207/2009 97. panta 5. punkts kā *lex specialis* attiecībā uz prasībām par Eiropas Savienības preču zīmes pārkāpumu gan ir jāinterpretē autonomi attiecībā pret Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkta interpretāciju, ko Tiesa ir sniegusi saistībā ar prasībām par valsts preču zīmju pārkāpumu (spriedums, 2014. gada 5. jūnijs, *Coty Germany*, C-360/12, EU:C:2014:1318, 31. punkts). Tomēr šajās tiesību normās norādītajiem jēdzieniem "dalībvalsts [teritorija], kurā pārkāpums noticis" un "vieta [..], kur iestājies [..] notikums, kas rada kaitējumu" ir jābūt noteiktai savstarpējai atbilstībai, lai saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 17. apsvērumu maksimāli samazinātu *lis pendens* gadījumus, kas izriet no prasību celšanas dažādās dalībvalstīs, kurās ir iesaistītas tās pašas puses un viena un tā pati teritorija, kur viena no prasībām ir celta, pamatojoties uz Eiropas Savienības preču zīmi, bet otra – pamatojoties uz paralēlām valsts preču zīmēm (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 19. oktobris, *Merck*, C-231/16, EU:C:2017:771, 30.–32. punkts).

59 Ja Regulas Nr. 207/2009 97. panta 5. punktā noteiktais jurisdikcijas noteikums būtu jāinterpretē tādējādi, ka, pretēji Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktam, šī tiesību norma neļauj Eiropas Savienības preču zīmju īpašniekiem celt prasību par preču zīmes pārkāpumu tās dalībvalsts tiesās, kurā tie vēlas konstatēt pārkāpumu, šie īpašnieki būtu aicināti prasību par Eiropas Savienības preču zīmes pārkāpumu un prasību par valstu preču zīmju pārkāpumu paralēli celt dažādu dalībvalstu tiesās. Ņemot vērā šādu pieeju, kas atšķiras no Regulas Nr. 207/2009 97. panta 5. punkta (tagad Regulas Nr. 2017/1001 125. panta 5. punkts) un Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkta (tagad Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkts), pastāvētu risks, ka Regulas Nr. 207/2009 109. pantā paredzētais mehānisms, lai atrisinātu *lis pendens* lietas, tiktu bieži izmantots, tādējādi neievērojot ar šīm regulām sasniedzamo mērķi samazināt *lis pendens* lietas.

60 Visbeidzot, ir jāatzīmē, ka šajā spriedumā sniegtā interpretācija nezaudē spēku, pamatojoties uz interpretāciju, kas izriet no 2017. gada 27. septembra sprieduma *Nintendo* (C-24/16 un C-25/16, EU:C:2017:724), uz kuru iesniedzējtiesa atsaucas pašreizējā sprieduma 31. punktā norādītajā kontekstā.

61 2017. gada 27. septembra sprieduma *Nintendo* (C-24/16 un C-25/16, EU:C:2017:724) 108. un 111. punktā Tiesa Regulā Nr. 864/2007 norādītos vārdus "tās valsts tiesību akti, kurā izdarīts [norādīto intelektuālā īpašuma tiesību] pārkāpums" ir interpretējusi tādējādi, ka tie attiecas uz tās valsts tiesību aktiem, kurā ir izdarīta sākotnējā pārkāpuma darbība, kura ir rīcības, pret ko tiek izvirzīti iebildumi, pamatā, vai kurā pastāv šādas darbības veikšanas risks, un elektroniskās tirdzniecības ietvaros šī sākotnējā darbība ir tā, ar ko ir uzsākts pārdošanas piedāvājuma ievietošanas tiešsaistē process.

62 Tomēr šo Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punktā norādīto vārdu priekšmets un mērķis būtiski atšķiras no Regulas Nr. 207/2009 97. panta 5. punkta un Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkta priekšmeta un mērķa.

63 Regulas Nr. 207/2009 97. panta 5. punktā ir paredzēta alternatīva tiesas jurisdikcija, un, kā ir noteikts šā sprieduma 42. punktā, tas ir vērsts uz to, lai ļautu Eiropas Savienības preču zīmes īpašniekam celt vienu vai vairākas prasības, katra no kurām attiecas tieši uz preču zīmes pārkāpumiem, kas ir izdarīti tikai vienas dalībvalsts teritorijā. Turpretim Regulas Nr. 864/2007 8. panta 2. punkts ir saistīts nevis ar tiesas jurisdikcijas noteikšanu, bet gan skar jautājumu, kā ārpuslīgumisko saistību, kas izriet no vienoto intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpuma, gadījumā ir jānosaka tiesības, kuras ir piemērojamas attiecībā uz visiem jautājumiem, ko nereglamentē attiecīgs Savienības instruments (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 27. septembris, *Nintendo*, C-24/16 un C-25/16, EU:C:2017:724, 91. punkts).

64 Šī piemērojamo tiesību noteikšana var būt nepieciešama, ja prasība par preču zīmes pārkāpumu, kas celta tiesā, kurai ir jurisdikcija lemt par pārkāpumiem, kuri ir izdarīti jebkuras dalībvalsts teritorijā, attiecas uz dažādiem preču zīmes pārkāpumiem, kuri ir izdarīti dažādās dalībvalstīs. Šādā gadījumā, lai novērstu, ka iesaistītā tiesa piemēro vairāku tiesību sistēmu tiesības, tikai viena no šīm pārkāpuma darbībām, proti, sākotnējā pārkāpuma darbība, ir jāidentificē kā tāda, kas nosaka strīdam piemērojamās tiesības (spriedums, 2017. gada 27. septembris, *Nintendo*, C-24/16 un C-25/16, EU:C:2017:724, 103. un 104. punkts). Tādu noteikumu tiesu jurisdikcijas jomā kā noteikumi, kas ir ietverti Regulā Nr. 44/2001 un Regulā Nr. 207/2009 un kas paredz vairākas jurisdikcijas, kontekstā nepieciešamība nodrošināt tikai vienas tiesību sistēmas tiesību piemērošanu nepastāv.

65 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 207/2009 97. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieks, kurš uzskata, ka ar to, ka trešā persona bez tā piekrišanas ir izmantojusi šai preču zīmei identisku apzīmējumu reklāmā un pārdošanas piedāvājumos, kas elektroniski ir pausti attiecībā uz precēm, kuras ir identiskas vai līdzīgas tām, attiecībā uz kurām minētā preču zīme ir reģistrēta, tam ir nodarīts kaitējums, var celt prasību par preču zīmes pārkāpumu pret šo trešo personu tās dalībvalsts Eiropas Savienības preču zīmju tiesā, kuras teritorijā atrodas patērētāji vai komersanti, uz kuriem ir vērsta šī reklāma vai šie pārdošanas piedāvājumi, neraugoties uz to, ka minētā trešā persona citā dalībvalstī ir pieņēmusi lēmumus un ir īstenojusi pasākumus saistībā ar šo elektronisko paušanu.

Par tiesāšanās izdevumiem

66 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav pamatlietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par [Eiropas Savienības] preču zīmi 97. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieks, kurš uzskata, ka ar to, ka trešā persona bez tā piekrišanas ir izmantojusi šai preču zīmei identisku apzīmējumu reklāmā un pārdošanas piedāvājumos, kas elektroniski ir pausti attiecībā uz precēm, kuras ir identiskas vai līdzīgas tām, attiecībā uz kurām minētā preču zīme ir reģistrēta, tam ir nodarīts kaitējums, var celt prasību par preču zīmes pārkāpumu pret šo trešo personu tās dalībvalsts Eiropas Savienības preču zīmju tiesā, kuras teritorijā atrodas patērētāji vai komersanti, uz kuriem ir vērsta šī reklāma vai šie pārdošanas piedāvājumi, neraugoties uz to, ka minētā trešā persona citā dalībvalstī ir pieņēmusi lēmumus un ir īstenojusi pasākumus saistībā ar šo elektronisko paušanu.

[Paraksti]